

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ เป็นคนสวนที่ฉลาดมึนของการเปลี่ยนหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่
- คำถาม:** ลูกๆ ได้สร้างโชคที่สูงส่งที่สุดอะไรเพื่อตนเองในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม นี่คือโชคที่สูงส่งที่สุด ถ้าลูกมีกิเลสแม้กระทั่งตัวเดียว ลูกก็ยังเป็นหนาม เมื่อลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ขณะนี้ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของสุริยวงศ์ของลูกสำหรับ 21 ชั่วโมง
- เพลง:** ฉันได้มาพร้อมกับโชคที่ถูกลูกชื่นมาของฉัน

โอม ซานติ ลูกๆ ลูกได้ยินเพลงแล้ว นี่คือเพลงธรรมดา ลูกคือคนสวนและพ่อคือนายของสวนดอกไม้ เวลาที่ลูกๆ คนสวนต้องเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ คำพูดเหล่านี้ชัดเจนมาก ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มาหาพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกมาหาพ่อเพื่อศึกษาความรู้นี้ ด้วยการศึกษาราชาโยคะนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: ฉันมาด้วยการปลูกโชคของฉัน ฉันได้มาทำให้โลกใหม่ในหัวใจของฉัน บาบอบอกลูกทุกวันให้จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก เป็นลูกดวงวิญญาณที่ต้องจดจำสิ่งนี้ ในทุกศูนย์ลูกทั้งหมดกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ดอกไม้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มีการถวายดอกไม้แก่ชีวา บางคนก็ถวายดอกไม้ประเภทหนึ่งแก่ชีวาและบางคนก็ประเภทอื่น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างดอกอีกและดอกกุหลาบ นี่ก็เป็นสวนดอกไม้เช่นกัน บ้างก็เป็นดอกมะลิ บ้างเป็นจำปา (ดอกไม้สีขาวที่มีกลิ่นหอม) บ้างก็เป็นระตังใจดี (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากด้วยเช่นกัน) บ้างก็แม้กระทั่งเป็นดอกอีก ลูกๆ รู้ว่าในปัจจุบันทั้งหมดคือหนาม โลกนี้คือป่าของหนาม และลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ในสวนของโลกใหม่ มีแต่หนามเท่านั้นในโลกเก่านี้ และแล้วลูกจึงร้องเพลงว่า ลูกได้มาหาพ่อเพื่อเปลี่ยนจากหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่ ลูกได้มาหาพ่อเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ลูกต้องเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ซึ่งหมายถึงกลายเป็นเทพ ความหมายของเพลงนั้นง่ายตายมาก พวกเราได้มาด้วยการปลูกโชคของเราเพื่อโลกใหม่ โลกใหม่คือยุคทอง โชคของบางคนนั้นก็สะอาดประจักษ์ ในขณะที่มันราโจสำหรับผู้อื่นและตาโมสำหรับคนอื่นๆ บางคนกลายเป็นราชาของสุริยวงศ์ ในขณะที่คนอื่นกลายเป็นปวงประชาของพวกเขา บางคนแม้กระทั่งกลายเป็นสาวใช้ของปวงประชา อาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นเวลานี้ ลูกไปโรงเรียนเพื่อที่จะปลูกโชคของลูก ที่นี้เป็นเรื่องของโลกใหม่ ลูกได้สร้างโชคอะไรที่นี้ในโลกเก่านี้? ลูกกำลังสร้างโชคของการกลายเป็นเทพในโลกใหม่ของลูก ทุกคนก็มลงให้แก่รูปปั้นบูชาของเทพเหล่านั้น ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ขณะนี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนก็พูดถึง 21 ชั่วโมง ชั่วโมง ชั่วโมง หมายถึง ชีวิตที่คงอยู่จนกระทั่งหลังจากวัยเกษียณ พ่อได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เพราะลูกไม่เคยมีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควรในวัยรุ่น วัยเด็ก หรือในวัยกลางคนของลูก โลกนั้นลูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกนี้ลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความตายอาณาจักรของราวัน ที่นี้มีกิเลสอยู่ในทุกคน ใครก็ตามที่มีกิเลสแม้เพียงกิเลสเดียวก็เป็นหนาม แล้วพ่อก็จะเข้าใจว่าคนสวนนั้นไม่รู้วิธีการที่จะสร้างดอกไม้ที่สูงศักดิ์และมีกลิ่นหอม ถ้าคนสวนนั้นดีเขาก็จะเตรียมดอกไม้ที่ดีมาก ลูกต้องการดอกไม้ที่มีค่าควรแก่การถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ผู้คนเก็บดอกไม้ที่ดีมากเพื่อที่จะถวายแก่รูปบูชาของเหล่าเทพ สมมุติว่าถ้าวินอลิซาเบธมาที่นี้ ลูกก็ต้องเตรียมพวงมาลัยจากดอกไม้ชิ้นหนึ่งมอบให้เธอ มนุษย์ที่นี้ตาโมประจักษ์ ผู้คนไปยังวัดของชีวาด้วยการเชื่อว่าท่านเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกบราห์มา วิษณุ และชังกา ว่าเป็นเทพ พวกเขาเรียก ชีวา ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาพูดว่าท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาพูดว่าชีวาเกินดอกไม้รสชมและดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มีนม พวกเขาได้ประณามท่านอย่างมาก พวกเขาถวายดอกไม้แก่ท่าน; ดูสิ่งที่พวกเขาถวายให้แก่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด! พวกเขาถวายดอกไม้ชิ้นหนึ่งแก่หนามที่ตาโมประจักษ์ และดูสิ่งที่พวกเขานำไปที่วัดชีวา ดูชีวาพวกเขาได้ถวายนมประเภทใดแก่ท่าน! เป็นนม 5% และน้ำ 95%! ลูกควรจะถวายนมประเภทใดแก่พระเจ้า? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้เป็นอย่างดีมาก ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันก็มีบางคนที่ไม่เข้าใจได้ดีมาก และแล้วจึงมีการทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าศูนย์ แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเดียวกัน ก็ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะเป็นเหมือนกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือ การเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ผู้เป็นครูนั้นตามลำดับกันไป พื้นฐานหลักของการเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะคือ การศึกษาเล่าเรียนนี้ มันเป็นการ

ศึกษาเดียวกันสำหรับทุกคนแต่ลูกนั้นสอบผ่านตามลำดับกันไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นศึกษามากแค่ไหน บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำของ 8 บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำ 108 และบางคนก็เข้าไปสู่ลูกประจำ 16108 ผู้คนทำต้นไม้เผ่าพันธุ์ของตนเป็นเหมือนกับกิ่งก้านสาขาที่แตกต่างไปของต้นไม้ ตอนแรกก็มีหนึ่งใบ จากนั้นก็มีสองใบและแล้วต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ นี่ก็เป็นต้นไม้เช่นกัน มีพันธุ์ต้นไม้ เช่น ต้นไม้พันธุ์เคอร์ปาลานี ฯลฯ ต้นไม้พันธุ์เหล่านั้นทั้งหมดมีขีดจำกัด ต้นไม้เผ่าพันธุ์นี้ไร้ขีดจำกัด ใครคือคนแรกในสิ่งนี้? ประชาบิดาบรรพบุรุษ ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ แต่ไม่มีใครรู้อะไรเรื่องนี้ มนุษย์ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้สร้างโลก พวกเขาทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นที่พ่อมา ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเช่นอหิลญา (ผู้หญิงที่ถูกสาปให้กลายเป็นหิน), ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นเพชร ดังนั้นลูกต้องซึมซับความรู้นี้ หลังจากที่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ลูกควรจะไปใส่ใจกับการศึกษาของลูก ยกตัวอย่างเช่น ถ้าลูกมาวันนี้และออกจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้ใดๆ ลูกจะไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดเลย และแล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ในแต่ละวันเวลานั้นก็สั้นลงสำหรับผู้ที่ออกจากร่างของเขาในตอนนั้น ถ้าลูกใช้ชาติเกิดใหม่เวลานี้ ลูกจะสามารถทำอะไรได้? ใช่ ถ้าลูกคนใดออกจากร่างของลูก ลูกก็จะถือกำเนิดในบ้านที่ดี ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะนำเสนอสการให้กับลูก แล้วลูกก็จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาและเริ่มจดจำซึ่งพบมาได้อย่างง่ายดาย ถ้าลูกไม่ได้ซึมซับซึ่งสการเหล่านี้ ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ ไม่มีสิ่งใดจะเกิดขึ้น ความรู้ที่มีความลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ คนสวนก็นำดอกไม้ที่ตีมากมาและแล้วจึงมีร้องเพลงยกย่องสรรเสริญลูก เป็นงานของลูกๆ คนสวนที่จะสร้างดอกไม้ มีลูกมากมายที่ไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโชคของลูก ถ้าไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกๆ ที่มีโชคจะตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและจดจำท่านได้ดีมาก พร้อมกับภาระกิจถึงพ่อลูกก็จดจำโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลงในเพลงที่ว่าลูกได้มาเพื่อสร้างโชคใหม่สำหรับโลกใหม่ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ โดยการอยู่ในความซาบซึ้งนี้ โดยการรักษาความสุขนี้ ลูกก็จะสามารถเข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้ได้ด้วยสัญญาณเท่านั้น ในโรงเรียนด้วยถ้าไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็สอบตก การสอบนี้เป็นการสอบที่ยิ่งใหญ่มาก พระเจ้าเองนั่งที่นี้และสอนลูก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก ลูกรู้ว่าไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเป็นพระเจ้าได้ ไม่ใช่แม้แต่ บรรพบุรุษ วิษณุ หรือซางก้าที่จะสามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาคือเทพที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่นี้ ไม่มีเหล่าเทพอยู่ที่นี้ นี่คือโลกมนุษย์ ลักษณะและนารายณ์ คือ มนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง และศาสนาของพวกเขาเรียกว่าเป็นเทพนิมม ในยุคทองมีเหล่าเทพและในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมี บรรพบุรุษ วิษณุ และซางก้า ผู้คนร้องเพลง : ขอคารวะต่อเทพวิษณุ ขอคารวะต่อเทพบรรพบุรุษ และแล้วพวกเขาก็พูดว่า:ขอคารวะต่อชีวิตดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่เรียกชีวิตว่าเป็นเทพ มนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ มีสามชั้นและเราอยู่ชั้นที่สาม มนุษย์เหล่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่งในยุคทองต่อมากลายเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เนื่องจากพวกเขาถูกบดบังโดยเงามืดของมายา พวกเขาจึงกลับมาเกลียดเหมือนดวงจันทร์ที่ถูกเงามืดบดบัง ประเด็นนั้นมีขีดจำกัดในขณะที่ประเด็นนี้ที่ไร้ขีดจำกัด นี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไร้ขีดจำกัด พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบรรพบุรุษและกลางคืนของบรรพบุรุษ เวลานั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลืมทุกคนอื่น ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ด้วยการศึกษากับพ่อ นี่คือกิตะพาทซาลาที่แท้จริง ลูกไม่ได้อยู่ในพาทซาลาตลอดกาล ผู้คนเชื่อว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธา คือ หนทางไปสู่พระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ายิ่งพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธามากแค่ไหน พระเจ้าก็จะยิ่งมีความพอใจกับพวกเขาเท่านั้น และที่ท่านจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา ขณะนี้มีเพียงลูกที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและขณะนี้ท่านกำลังให้ผลแก่ลูก ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแห่งสุริยวงศ์ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด พวกเขาจะมาที่นี่ ลูกคือคนแรกที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไร้สิ่งใดเจือปนให้แก่ซึ่งพบมา ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาแรก หลังจากนั้นในขณะที่ลงมาลูกก็กลับมาตาโมประธาน ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างครั้งจริง และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับความรู้นี้ก่อน อยากรู้ก็ตามลูกก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ในการศึกษาที่ลูกไม่สามารถมีข้ออ้างของการอยู่ไกลและไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ทุกวัน ลูกบางคนพูดว่าลูกอยู่ห่างออกไป 10 ไมล์แต่ถึงแม้ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลึกถึงบาบา 10 ไมล์มาที่ศูนย์ของลูก ลูกก็จะไม่รู้รู้สึกเหน็ดเหนื่อย ลูกไปที่ศูนย์เพื่อที่จะรับสมบัติที่มีค่ามหาศาล ผู้คนเดินทางด้วยเท้าในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะได้รับนิมิต พวกเขาสะดุดล้มอย่างมากมาย นี่เป็นเรื่องของเมืองเดียว พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่จากที่ไกลแสนไกล และลูกพูดว่าบ้านของลูกนั้นอยู่ห่างออกไป 5 ไมล์! เยี่ยม! ลูกควรจะไปมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าของลูก ผู้คนไปไกลมากถึงขนาดเพียงแค่ว่าจะได้ นิมิต ในขณะที่ออกมาบาบา,พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะได้มาที่นี่เพื่อสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ท่านมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล และลูกก็ยังคงมีข้ออ้างต่อไป! ใครๆ ก็สามารถมาในเวลาอมฤตได้ ในเวลานั้นไม่มีความกลัวใดๆ ไม่มีใครจะมาปล้นลูก ถ้าลูกสวมใส่เครื่องประดับและอื่นๆ พวกเขาจะคว้าสิ่งนั้นไปจากลูก ชไมย

ต้องการเพียงแค่สมบัติทางวัตถุเท่านั้น อย่างไรก็ตามถ้าไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็มีข้ออ้างมากมาย ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะสูญเสียสถานภาพของลูกเอง พ่อเข้ามาในบาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ท่านแสดงหนทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก แต่ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายามบางอย่าง! ถ้าลูกจะไม่ก้าวแม้กระทั่งหนึ่งก้าว ลูกจะสามารถไปถึงที่นั่นได้อย่างไร? ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ที่นที่ทำการก่อตั้งเสร็จสิ้น การทำลายล้างก็จะเริ่มขึ้น นี่คือสงครามมหากาฬระลอกเดียวกัน อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกควรวิ่งมาที่นี่เพื่อที่รับสมบัติที่มีค่าของความรู้ที่พ่อให้กับลูก เลิกมีข้ออ้างใดๆ ในสิ่งนี้ ถ้าลูกเดินแม้กระทั่งสิบไมล์ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไม่เห็นเหนื่อย

2. พื้นฐานของการเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะคือการศึกษานี้ ให้ความใส่ใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกรู้ถึงความสำคัญของยุคบรรจบกันและได้รับผลตอบแทนที่นับไม่ถ้วนสำหรับหนึ่งเท่าและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

ในยุคบรรจบกับ บัปตาดาได้สัญญาว่า : ให้หนึ่งเท่าและลูกจะได้รับร้อยพันเท่า เช่นเดียวกับที่เวลานี้เป็นเวลาที่สูงส่งที่สุด,ชาติเกิดที่สูงส่งที่สุด และมีสมญาที่สูงส่งที่สุดในทำนองเดียวกันมันเป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เวลานี้ไม่เพียงแต่จะได้รับผลตอบแทนเป็นร้อยพันเท่าจากหนึ่งเท่า แต่เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ อย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ พ่อก็ผูกพันกับลูกในรูปแบบของผู้รับใช้ ลูกได้รับการตอบแทนนับไม่ถ้วนของหนึ่งเท่า เพราะในปัจจุบันผู้ประทานพรเป็นของลูก เมื่อลูกถือเมล็ดอยู่ในมือลูกสามารถรับทุกอย่างที่ลูกต้องการในหนึ่งวินาทีจากเมล็ดและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ก็ปล่อยให้สถานการณ์เป็นไป แต่ห้ามปล่อยความสุขของลูกไป

***** โอม ขานติ *****

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ

ความเป็นหนึ่งเดียวและสมาธิเป็นแขนที่สูงส่งที่สุดทั้ง 2 เพื่อที่จะบรรลุความสำเร็จในทุกหน้าที่การงาน สมาธิ หมายถึงการเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้สาระและความคิดที่เต็มไปด้วยบาปต่างๆ ที่ใดที่มีความเป็นหนึ่งเดียวและสมาธิ ความสำเร็จจะเป็นมาลัยรอบคอของลูก ผู้ประทานพรรักคำว่า เอก หนึ่งเดียว ให้อยู่อย่างเต็มไปด้วยศรัทธาต่อผู้เดียว และมีความเข้มแข็งและศรัทธาเดียวในผู้เดียว พร้อมๆ กับสิ่งนี้ ให้ทำตามหนทางของผู้เดียว เลิกทำตามกำหนดของตนเองหรือผู้อื่น แต่จงกลับมามั่นคงและสม่ำเสมอ เอกราช มันไม่ควรจะมีความสนใจในผู้อื่นหรือนายความเป็นเจ้าข้าเจ้าของ สิ่งเดียวกันนี้ลูกนำมาใช้กับความเป็นหนึ่งเดียวและ สำหรับการมีความรักต่อสันโดษ